

TIMM OG KATRINE

TIMM OG KATRINE PÅ JORDOMREJSE

Timm Vladimir og Katrine Engberg er nu nået til New Zealand, og vi har denne gang valgt at bringe et par rejsebrevsuddrag fra ugerne på Sydøen med Te Anau som udgangspunkt.

TEKST: KATRINE ENGBERG
FOTOS: TIMM VLADIMIR

Oven på vores tidages oplevelsesmættede vandretur havde vi hårdt brug for at restituere, så vi blev i Queenstown i fem dage uden at foretage os det store. Vi fandt en fin campingplads, fik lejet en bil og opdateret vore venner og familie gennem timelange sessions på byens internetcafé. Og så spiste vi! Og sov! Det var helt mærkeligt at være bare os to igen efter en periode med så massivt samvær med mange andre. På en måde dejligt, men også

lidt melankolsk. En gang imellem kan vi godt komme til at føle os lidt ensomme.

Sydpå til Te Anau

Efter næsten en uges selvsving i Queenstown fik vi sparket os selv i gang og kørte videre til Te Anau for at bestille plads i hytterne på Kepler Tracket til efter weekenden. Man kan godt gå tracket, (som normalt går på fire dage), uden at overnatte i hytterne, men så

skal man – ud over alt sit tøj, mad og akkumulerede skrald – også bære telt og liggeunderlag. 15 kilo oppakning er mere end rigeligt, når man skal trave 15 - 20 km om dagen. I bjerge. Nogle tracks som fx Milford Track bliver booket ud et halvt år i forvejen, så vi var heldige at kunne komme af sted med så kort varsel. I de mellemliggende dage besluttede vi os for at køre op og kigge på det berømte Milford Sound. Alene køreturen derop skulle være fantastisk smuk. Et must, når man er på de kanter.

New Zealand imponerer igen

Vejret viste sig fra en ukarakteristisk solbeskinnet side, og turen var mindst lige så fin som lovet. Grønne enge, floder og enorme bjerge, pludseligt afløst af kommarker og spejlsøer, en tunnel og så snedækkede tinder. New Zealand kan det der med at imponere. Vi satte telt op ved Milford Sound Lodge, et stort og hyggeligt hostel med campingplads, der ligger smukt i en snæver dal mellem lodrette klippevægge, og prøvede at ignorere de legendariske sandfluer,

*lqipis ad
tat. Isdunt
praesto conul-
putpat prate
miniObor alis
doluptatum
vulla faccum
dolor ing ex*

som efterlader ulideligt kløende stik overalt på kroppen. Næste morgen tog vi et cruise på fjorden. Der er faktisk ikke andet i Milford Sound end to lodges og en bådebro. Ingen butikker, ingen by. Folk kører op fra Te Anau, sejler en

tur på fjorden og kører tilbage - eller tager en enkelt overnatning og vender så sydpå igen. Vi havde egentlig også regnet med bare lige at se stedet og så køre tilbage, men den sejltur ændrede vore planer. I det tidlige morgenlys på en blikstille solskinsdag, som der måske kun er 30 af om året på de kanter, gled vi ned af den smukkeste fjord mellem bratte klippevægge,

VI PRÆSENTERER

Timm Vladimir er skuespiller og tv-vært, bl.a. kendt for flere roller i danske film og som vært i Popstars og ved Danish Music Awards og Nordic Music Awards. Timms egne programmer om dykning, *Under Overfladen*, er blevet vist i både dansk tv og på Discovery, ligesom hans evner som fotograf bl.a. kan ses i *Cover* og i *Slipsebogen*.

Katrine Engberg er danser og koreograf og har optrådt i en række musicals, tv shows og teaterproduktioner, herunder *Cirkusrevyen*, *Popstars* og *Cabaret* på Århus Teater. Hun koreograferer desuden modeshows under *Den Københavnske Modeuge* og skriver til diverse mode- og livstilsmagasiner.

der strakte sig hele vejen op til himlen. Rigtige Narnia-bjerge, formet som sukkertoppe med sne på toppen og troldmænd i hjertene. Det var overjordisk!

Milford Sound

Så vi endte med at blive i Milford Sound i tre dage og gik ture i bjergene. Der er faktisk overraskende mange smukke tracks omkring fjorden, og vi så noget af den smukkeste natur, vi overhovedet havde set i New Zealand i de dage. Fx ved Lake Marian, der var virkeliggørelsen af en "Sound of Music"-kulisser med sit blå vand, grønne græs og billedskønne bjerge. Vi havde to dage i sol, inden regnen vendte tilbage, men selv da var der smukt. Som om regnen fremhævede stedets melankoli.

Kepler Track

Tilbage i Te Anau købte vi ind til Kepler Track-turen. Kom selvfølgelig til at overvurdere vores sult helt vildt med flere kilo myslibarer, vingummi og småkager, som vi slet ikke rigtig vidste, hvad vi skulle stille op med. Pakkede rygsækkene og pakkede om igen. Lange underbukser, myggebalsam, posesupper. Hvad var det nu, vi kom til at få brug for, og hvad ville være helt overflødig? Vi synes, vi havde tænkt det hele så godt igennem, men er nok ikke de største systematikere nogen af os, når det kommer til stykket. Til gengæld sørgede vi for at spise aftensmad tidligt, så vi kunne komme i seng ved 20-tiden og være rigtig friske næste morgen. Tidligt op, tidligt i seng. Sundt og fornuftigt. Men da vi sad på terrassen foran køkkenet, kørte Timms gamle venner, Lars og Heidi, pludselig ind på pladsen med deres tre børn og autocamper. Og så røg alle planer om at sove foreløbigt. Vi havde maillet frem og tilbage med dem for at mødes, men havde ikke haft heldet med os indtil nu, så det var virkelig skægt pludselig at mødes tilfældigt på en campingplads i New Zealand. Vi satte os til at snakke, og havde det så hyggeligt, at vi først kom i seng efter kl. 1 med lidt for meget vin i blodet. Pis. Men nogle ting er bare vigtigere end at gå i seng i ordentlig tid!

Behørig belønning

Hvorom alting er, så kom vi lidt sent af sted næste dag. Dagen var smuk, og vi var i godt humør, så det eneste, der tyngede, var de overdimensionerede rygsække, fyldt til bristepunktet med nødrationer. Den første times tid gik gennem flad bogeskov, og vi følte os

på toppen. Det skulle nok gå fint alt sammen. Men så kom den. Stigningen. Stejl og endeløs, brutal i sin vedvarende og absurde hældning. I tre timer sled vi os opad, hele tiden opad med stadigt tungere rygsække og rystende lægge, indtil vi nåede trægrænsen, som markerede, at der var 45 min. endnu til hytten. På det tidspunkt var benene så tilsyrede, at vi var nødt til at holde pause og strække ud hver tyvende meter. Vores hud smagte af battersyre, så meget svedte vi, og stien gik stadig opad. Til gengæld åbnede dalen omkring Te Anau og Manapouri sig i det mest fortryllende landskab under os. Vi følte os behørigt belønnede for vores indsats og fik kræfter til det sidste stykke vej i hård blæst over bjergryggen. Hytten var et af de smukkeste syn, vi nogensinde havde set. Vi kunne dårligt holde os vågne til at spise aftensmad og sov tungt allerede kl. 20.

Helt afkræftet

Næste morgen havde vi det meget værre. Al muskulatur i benene var fuldstændigt stivnet, og ledene værkede. Vi havde ondt i ryggen og hævede fødder. Oven i det havde en ihærdig snorker i sengen lige ved siden af holdt os vågne det meste af natten. Det var umuligt at forestille sig at skulle tage rygsækken på igen. Naturstridigt. Vanvittigt. Og vores lunkne havregrød gjorde ikke meget for at bedre motiva-

tionen, men der er kun en vej, når man står på toppen af et bjerg, så af sted kom vi med rygsække og det hele. Og selvom det var hårdt, var det selvfølgelig det hele værd. Både den fantastiske udsigt over bjergene, duften af bjergblomster og tilfredsstillelsen ved hårdt fysisk arbejde. Det føles så godt at sætte sig et mål og gennemføre det.

Tredje og sidste overnatning på trampet var i en hytte ved Manapouri-søen.

Vi ankom tidligt på en gylden solskinseftermiddag og kastede os straks i det kølige ferskvand. Det var saligt at mærke vand på huden igen og skønt at få kølet omme led og fødder af. Der er jo altså ingen brusebade og varmt vand i de primitive hytter, så man når at føle sig temmelig nusset på sådan en tur. Det føltes som en belønning at få sådan en eftermiddag i solen ved vandet, og vi var trætte og ømme, men meget taknemmelige og lykkelige.

Viljen til at overskride grænser

Det er svært at beskrive, hvad det er, der er så fedt ved sådan et tramp. Når man fortæller om regnvej, rygsække og sovesale, lyder det jo ikke umiddelbart særligt tillokkende. Men sagen er, at man bliver fuldstændig bidt af det. At mærke omheden i sin krop efter at have gået hele dagen. At føle sig stærk og udmattet på en gang. At være så tæt på naturen, at man ser, lugter og hører ting, man aldrig har sanset før i sit lange storbyliv. Og at overskride grænserne for, hvor meget man tror, man er i stand til. Det er det bedste, der findes! Vores civiliserede og beskyttede liv er godt på mange måder, men det lægger også en film af magelighed over vores basale følelser, så vi glemmer, hvordan det er at være rigtig sulten, træt, kold og våd, og vi mister fornemmelsen af kroppen. På et tramp mærker man selv sig igen og vågner op til en sund krop og en smuk verden. ☺

Iqipis ad tat. Iscidunt praesto conulputpat prate mini

Vil du vandre?

Udbuddet af vandreture ledet af topprofessionelle guider er stort i New Zealand, og der findes alt fra dagsture i afslappet tempo til længere, udfordrende ture. Abel Tasman, Routeburn, Milford og Kepler (som Timm og Katrine skriver om her) er nogle af de meget kendte vandreruter, men der findes massevis af mindre kendte stier og områder, der byder på mindst lige så store naturoplevelser – og langt færre vandrere. Her følger et par eksempler på vandreture.

På Nordøen

Fem og en halv dag, hvor man vandrer i den nordligste del af Nordøen - langs strandene i Bay of Islands, ved 90 Mile Beach, mellem kæmpemæssige kauri-træer og undervejs bliver der tid til at snorkle og svømme og til at nyde naturen de steder, der camperes. Fra kr. 2.295.

Der er større udfordringer på en 10-dages vandretur igennem bl.a. Whirinaki Forest Park og nationalparkerne Tongariro og Mt Egmont, men anstrengelserne belønnes! Det kan Timm og Katrine skrive under på. Læs om deres oplevelse på www.myplanet.dk/timm (19. Nordøen). Fra kr. 0.000.

På Sydøen

En 3-dages vandretur, der følger Hollyford Valley igennem Fiordland National Park til vestkysten. Den sidste dag kommer man på en "scenic flight" til Milford Sound. Fra kr. 6.775.

Det er en helt anden naturoplevelse, man får i Abel Tasman National Park, hvor man vandrer langs den regnskovsklædte kyst og sejler i havkajak langs de gyldne strande. Turen på tre dage er tilrettelagt, så den bliver en nydelse, f.eks. overnattes der på hyggelige lodges, og man bliver trakteret med dejlige måltider. Fra kr. 4.305.

Ring til os på tlf. 70 12 50 11, hvis du vil høre mere om vandre mulighederne i New Zealand.

